

[Miljøministeren]

mødes for at fastsætte en endelig dato. Det er det, vi ligesom ikke rigtig kan leve med, og det er derfor, jeg har bedt om at få det på dagsordenen for om muligt at tage et fælles initiativ inden for Oslokonventionen til i alt fald at få afklaret nogle datoer så hurtigt som muligt, så det ligger fast.

Margrete Auken (SF):

Ministeren undervurderer helt klart sine evner, kan jeg høre, for ministeren siger, at han arbejder så hurtigt, som han kan. Nej, det passer ikke, for hvad angår de andre forslag, som vi har fået igennem både i Londonkonventionen og i Pariskonventionen, behøvede vi ikke at holde møder; det foregik aldeles fortræffeligt ved, at man benyttede andre, moderne kommunikationsformer såsom postvæsenet, telefonen og sådan noget. Det kan sagtens lade sig gøre, og det ligger jo næsten klar.

Jeg er stadig væk meget skuffet over, at jeg ikke nu får et løfte om, at det selvfølgelig går i gang, sådan som også udvalget har bedt om det. Det er ikke noget, der koster penge; det er muligt, at der ikke er ansat folk nok i styrelsen, idet vi åbenbart går fuldstændig i døren med sennepsgassen i øjeblikket. Men det er altså ikke nogen undskyldning for, at vi ikke kommer videre, og jeg kan godt komme og skrive brevene – sørge for, at det kommer i orden.

Det, jeg prøvede at fortælle før med hensyn til havafbrændingen, var, at kun tre af Oslokonventionens lande har meldt tilbage til den hollandske miljøstyrelse, som aftalen var, og blandt disse tre lande, altså Danmark, Norge og Sverige, har Danmark ikke engang udfyldt det skema, man skulle, men bare sendt bunden af papirkurven derned. Det er ikke nogen god måde at gøre det på, hvis vi skal have sagen afsluttet.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg opfatter fru Margrete Aukens udtalelser om undervurdering af mine egne evner og om langsommelighed som udtryk for et ønske om hurtigst muligt at få klarlagt disse spørgsmål. Jeg forstår også, at fru Margrete Auken mener, manglende mandskab i miljøstyrelsen eller andre steder i vores regie kan være en hindring. Må jeg sige klart og tydeligt: ingen af disse dele er en hindring her,

men det forudsætter jo, at andre også arbejder med. Fra dansk side har vi for længst været klar til et møde og har bedt om det, men de andre lande skal med. Vel kan vi skrive til hinanden, og vel kan vi tage telefonen, men fru Margrete Auken er også bekendt med, at der er mange ingredienser inde i disse spørgsmål, som skal afklares, og for at sikre, at vi får en afklaring, så alle nordiske lande står ubrydeligt sammen om afgørelsen, når den træffes, er det nødvendigt, at vi sidder sammen og gennemdrøfter spørgsmålet. Det er baggrunden for, at jeg accepterer et møde nu i begyndelsen af marts, og at vi dermed forhåbentlig kan nå et langt skridt videre i den retning, vi begge to ønsker vi skal gå.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 352, 353, 404 og 421

Carsten Andersen: spm. nr. S 363, 364, 392, 412 og 415

Maisted: spm. nr. S 380, 405, 410, 430, 472-475 og 483

Leif Hermann: spm. nr. S 384, 448-450, 456, 457, 460 og 487

Steenholdt: spm. nr. S 388

Dohrmann: spm. nr. S 389, 453, 458 og 470

Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 390, 403, 414 og 454

Arne Bjerregaard: spm. nr. S 391

Birthe Hansen: spm. nr. S 393, 440 og 484

Thoft: spm. nr. S 395, 413 og 447

Alice Faber: spm. nr. S 396 og 434

Camre: spm. nr. S 397

Lenger: spm. nr. S 398-401, 425, 442, 443, 488 og 491

Hans Hækkerup: spm. nr. S 402

Torben Lund: spm. nr. S 406-408

Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 409

Tommy Dinesen: spm. nr. S 411 og 451

Henning Nielsen: spm. nr. S 416